

وهرزېك له دوزه مخ

سەرچاوه
فصل في المجيم
آرثر رامبو
ترجمة: رمسيس يونان
بيروت - لبنان ١٩٨٤

ناوى كتيب: وهرزىك له دۇزەخ

نووسىنى: ئارسەر رامبو

وهرگىرانى: كهرىم دەشتى

بابەت: شىعر

مۇنتازى كۆمپيوتەرى: سەيران عەبدولرەحمان

تىراز: ١٠٠٠ دانە

نرخ: ١٠٠٠ دىنار

ژمارەى سپاردن : (٨٨١)ى ٢٠٠٧

چاپخانىەى: دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم

چاپى : يەكەم سالى ٢٠٠٧

كوردستان - سلىمانى

www.sardamco.com

ئارسىنەر رامبېرۇ

وهرزىك له دۆزهخ

وهرگېرانى

كهرىم دهشتى

سليمانى- ۲۰۰۷

زنجیره کتیبی دهرگای چاپ و په خشی سهردهم
کتیبی گیرفانی ژماره (۹۱)

سهرپه رشتیاری گشتی زنجیره
نازاد به رزنجی

پېړست

۷	وهرزېك له دۆزهخ
۱۰	دهمارېكې پوځل
۲۶	شهوې دۆزهخ
۳۳	ورپڼه
۴۴	ورپڼه (۲)
۴۹	سترانى بهرزترين بورج
۵۱	برسېتى
۶۴	سپېده
۶۶	مالاوايې

وهرزیک له دوزه خ

لهوان پوژانی رابردوو، گهر یادگا فیلیم لینه کات،
نه وه زینده گیم داوه تیک بوو، ته واوی دلانی تیا
ده کرایه وه وه موو شه پرایتکی تیا هه لده پوژا.

نیواره به کیان جوانیم خسته سهر نه ژنوکام، بینم
تالنه، جنیوم پیداو له دژی دادوهری خوّم پر چهک
کرد..

پام کرد، نهی سیحربازه کان، نهی کویره وهری،
نهی رقوقین، نیبوهن خه زنه ی گه نجینه ی من..

گه یستمه نه وهی که هه موو هیواییکی مرؤیی له
دهروغدا مه خو که م . هه موو دلخوشییک بخنکیتم و
وهک وه حشیکی درنده قیت بوومه وه.

جه لادده كانم بانگ كرد تا له كاتى فه نابوونى
خۆمدا دارى تفهنگه كانيان بكرۆژم.. بانگى به لايه كانم
كرد تا هه ناسهه به ليم و خويين بپرن، نه گبه تيبى
خوداوه ندم بوو، به ناو چلپاودا راکشام، به باى تاوان
خۆم وشك كرده وه و زۆر جار انيش شيتايه تيم
لاوانده وه...

به هاريش جگه له پيكه نينى گه لۆريكى قيژه وهن
هيچى بۆ نه هينام.

به لام له زوويكه وه زانيم كه من نه وه ندم نه ماوه
تادوا هه ناسهه هه لبيكيشم، بپرم له وه كرده وه كه به
دواى كليلى داوه تى رابردووم بگه پريم به لكو تا سوقى
خۆم وه دهست ديينمه وه.

خۆشه ويستى ئه وه كليله يه، ئه م سروشه يه
ده يسه لميئى كه من خهون ده بينيم..

(ههر به كه متيارى ده مينيتيه وه... هتد) ئا به م
جوژه شه يتان هاوارى بۆ كردم، ئه وه شه يتانه ي به گو له
خه شخاشى جوان جوان تاجى له سه ر نام (به هه موو

نالودهو منایه تی خۆتهوه دهرك به مهرگ بکه، دهرك
به هه موو ئه و گوناھانه ت بکه که لیخۆشبوونی بو
نیه).

ناخ من زیده تر له برستم بهرگه م گرتووه، به لام
ئه ی ئیبلیسی نازیز به تیچاویکی که متر لیت
ده پاریمه وه له چاوه روانی هیچ و پوچییه پیشبینی
کراوه کاند، ئه ی ئه و که سه ی که ئه وه ت له
نوسه رخۆشده وی که روت بیته وه له به هره ی
وه سفکردن یا ریشاندهری، ئه و چهند ئه و که م لاپه ره
ترسناکه له سپاره ییکی نه فرت لیکراوی مه لعون بو
تۆ ده رده کیشم.

دهماريگی پوخل

چاويگی شيني سپي و ئەقليگی تەسك و
خورافەتي خۆم لەمەر كوشتار، بە ميرات ئەژداهە
مەزنەكانغەو بە ماوەتەو، من وا دەبينم جلوبەرگم لە
جلوبەرگی ئەوان چي وەي كەمترنييه لە رووي
بەربەرييهتەو، بەلام من قژم چەور ناکەم.

ئەو مەزنانە لە چاخي خۆيان خەلكانيك بوون
كەمتر كارامهيي ئەو ديان هەبوو كە پيستی ئاژەل
داكەليينن و گياوگۆل بسوتينن.

هەر لەوانيشەو وەسەنيەت و حەزي هەتەك كەردني
حەرامكراوەكانم وەرگرتوو، هەر ئەو هەش نا بەلكو

هه موو ره زالهت و تورپهیی و شه به قییکیشم و هرگرتووه،
وای له شه به قه مه زنه؟ به تاییهت درۆ و ته مبه لئی.

هه موو پیشه کان ده مترسینن، گه وره و کریکاران،
هه موویان جوتیرن، عه ییدارن، ده ستیکی قه له مدار
ئه و ده سته ی رابه ری جووته به باشتر نازانی له هی
خوئی، وای له م سه ده ده سته کیه، ده سته کانم بو من
نابی! پاشان، گرته ده سته ی کاری له سنوری
ناوه سته ی، ئه مانه تی سوالکه ران نازارم ده دات،
تاوانباره کان وهک هیلکه گون قیزه وه نن، به لام من
نابی.. هه موو ئه وانه لای من وهک یه کن.

به لام! کی به غه در وای له زمانم کرد، هه تا بو
ئه مرۆ ته مبه لیمی ویست و پارێزگاری لیکرد. به بی
ئه وهی له پیناوی ژیاندا هه تا جه سته شم بو کاری
بخه مه گه ر که له بی کاری بو ق زیاتره، له هه موو
شوینی ژیاوم هیچ خانه واده ییهک له ئه وروپا نه ماوه
نه ییناسم.

مه بهستم له خانه واده کان، وهك خانه واده ی خۆمه،
كه خۆی به قهرزاری هه موو شت ده زانی بۆ جار دانی
مافی مرۆڤ، هه موو کوپانی خانه واده کاتم ناسیوه.

وای نه گهر له ههر کاتیکی میژووی فهره نسا له
نیو خه لکانی پیشین هی وهك من هه بان، به لام نا...
هه لبهت.

ته وهی روونه من هه میشه له په چه له کیکی
داته پیو بوویه، ته مه رود سه ر ئیدراکم ده که وی، پری و
په چه له کی من، بۆ تاراج کردن نه بی هه رگیز تاوی
نه داوه، گورگ ناسا بووه له گه ل نیچیره کهیدا که قهت
راوی ناکات.

من میژووی فهره نسام له به ره، دامه زرینه ری
یه که مین کاتدرال، ده توانم به درۆ بچمه هه جی زهوی
موقه دده سه وه؟ له ناو زهینمدا چه ندین ریگا هه یه
ده چیته وه سه ر دهشتایی باقاریا، هه روه ها چه ندین
وینه له بیزه نته و قه لاکانی ئۆرشه لیم.. ته سییحکاری
به مه ریهم، غه ریبی کردن به سه ر خاچه وه، له دلمداو
له نیوه ندی هه زاران جوانی دونیا ییدا راده بن.. من

به مکوریوه به سهر تاوه و گه لا هه لپاچراوه کانه وه
رونیش تووم، به تهک ئه وه دیوارانه وه که خوڤر
خواردونیه تی، له توانمادیه به دهر به ردهری، له ژیر
ناسمانی نه لمانیادا خوڤم روت که مه وه و بچمه نه وه
گۆره وه.

ناخ. ههروه ها: شه موان له میهره جانی جادوبازان
له مهیدانی سوورو له ناوهندی گونا هه کان له گه ل پپرو
منالاندا سه ما ده که م.

زاکیه م زیاتر له م زهویه و له مه سیحیه ت
بپناکات.. هه رگیز ته وا و نا ب م له بینینی خوڤم له وه
ر ابرد وه دا...

به لام من هه می شه ته نها بوویمه، بی خانه واده.
به لکو نه مده زانی به کام زمانیش قسه ده که م؟ قه ت
خوڤم له مه جلیسی مه سیح ئه ندیشه نه کرد وه،
ههروه ها له مه جلیسی ئه رباب - نوینه رانی مه سیح.

له سه ده ی ر ابرد وودا چیبووم؟ ته نها ئیرۆکه بوڤ خوڤم
بی دار بوومه ته وه، ئیدی درۆزنه کان و جه نگه
نادیاره کان نه ماون. ئه و ری و ره چه له که داته پپوه

زهوى داپۆشيوه - گهل - وهك دهلین ههروا نهقل و
نهتهوهو زانستيشى داپۆشيوه.

واى بۆ زانست. هه موو شتتيكيان سه ر له نوئى بۆ
جهستهو رۆح دهست پيكردهوه - قوربانى
موقه ددهس - نوژدارى و فلهسه فه مان ههيه...
وه سفهى پيران و بالۆزهى ميللى ريزو پۆلبه ندىكران،
ههروه ها تهسللياتى ته ميره كان و تهو ياريانهى
حه راميان كردهوه، جوگرافيا، كه سمو جوگرافيا،
ميكانىكا. كيميا، زانست، حسيبى نوئى، پيشكه وتن،
دونيا دهروا، تهى بۆ ناسورئى؟

تهوه خهونى ژماره كانه. ئيمه به رهو رۆح دهچين،
تهوه موحه ققه قه. تهوه پيغه مبه رايه تيه، تهوهى
دهيليم. من تيده گه م. به لام كه ناتوانم به بى
دهسته واژهى وه سه نى گوزارشت بكه م. بيده ننگيم
ويستوه.

خوينى وه سه نى ده گه رپته وه، رۆح نزيك ده بيتته وه،
تهدى بۆ مه سيح پالپشتم ناكا به وهى كه نويل و

ئازادىم پېدىتات؟ بەلام بەداخەو، ئىدى ئىنجىل
بەسەرچوو. . ئىنجىل.

بەتاسوقەو چاوەروانى خوداوەند دەكەم، من ھەر
لە ئەزەلەو لە رەچەلەكىكى داتەپيوم.

ھا ئەوە من لەو پەرى فەرەنسام، دەبا
پووناكىەكان لە شاراندا دايسىين. رۆژى من
بەسەرچوو؟

ئەوروپا جىدەھىلەم، ھەوای دەريا سىيەكانم
دەسوتىنى. پىستى من ھىما بو خۆرى غەرىبگا
دەكا. ئىدى سەردەكەوم و گيا دەخۆم و راودەكەم، بە
تايبەتیش جگەرەدەكىشەم؟ مەيىكى داگىرساو
ھەلدەھىنجەم وەك مەعدەنىكى كولاو. ھەرەكو چۆن
ئەژداووم بە دەورى ئاگردا وایان دەكرد.

بە چەند بالىك لە ئاسن دەگەرئىمەو، بە
پىستىكى رەشو گلئىنەيەكى بە گورەو ھەر لە
پوخسارمدا حوكمى ئەو دەدەن، كە من لە
بنەچەيىكى بەھىزم، زىرم دەبى، خوشى لە بۆشايى

وهرده گرم، ده کوژم و ده برم، ژنانیش بۆ ئەو پەك خراوه
دردنانهی له ولاته گهرمه كاندا گهراونه ته وه كوور
ده بنه وه، ئیدی من دهستیكم ده بۆ له سیاسهت و
رزگاریم ده بۆ.

به لآم ئیستی نهره تم لیبۆ، من له ولات ده ترسم،
له خهوتنی سهرخۆشی به سههه كه ناری ده ریاوه هیچ
شتیكی تر بۆ خۆم به باشترم نازام.

هیچ كۆچی له ئارادانییه .. ده با بگه پیمه وه ئەو
شوینهی لیی هاتووم، به خۆ به باری گونا هه كام،
ئەو گونا هانهی كه ره گاژۆ بوونه و نازاریان هینا وه ته
ته كه مه وه، هه ره له و كاته وه كه با لقبووم، ئەو گونا هه
كه بۆ ئاسمان هه لده كشی، ده مشكینی و ده محات و
په لكیشم ده كات، به رماوێك له به رانهت و پاشا وێك
له ترس، واگوتراوه، نابۆ قیزه وه نی و پر و پوچیم بۆ
دونیایه مچه مه كۆل.

ده با به ره و پێشه وه بچین. باره كه بگرینه نه ستۆ و
به ره و بیابان و بیزاری و وه رسی به پری بکهوین.

خۆم بدهمه كى به كرى؟ دهبى چ دهواهرى
بپه رستم؟ دهبى هپرش بهرمه سه ر چ وینهیه كى
موقه ددهس؟ چ دلانىك ویران بكهه؟ خۆم به چ
درویه كه وه بگرم؟ دهبى له چ خوینیکه وه برۆم؟

باشتر وایه خۆم له عه داله ت به دوور بگرم، ژيانى
دژوار و جرين، هه رته وهش نا به لكو به ده ستى كى
لاوازه وه سه رپۆشى تابوت هه لگرم، خۆم په نادهم و
بخنكیم، بۆیه من پیرى و مه ترسى نازانم. توقاندىن
شتى كى فه رهنسى نیه.

- ئاخ! من وام له روو زهردى، تا وام لى هاتووه
بو هه ر وینهیه كى موقه ددهس شه وقى كه مالم راجه م.
واى بو قوربانى دانم، واى بو مه حه ببه تى مه زم،
له گه ل نه وه شدا له و دونیا De Profundis Domine...
واى چه ند گه لۆرم.

كه من هيشتا منالم سه رسام بووم به و سه ركيشه
پيله كاره، كه هيشتا ده رگای مه عقه له كانى جى
نه هيشتووه، سه ر له نوى به سه ریا داده خرپته وه؟
مه بچانه و نه و هوتیلانه ی كه رهنگه به قامه تى خۆى

پیرۆزی کردبن زیارەت کردوو، ھەر بە بیروکەیی ئەو
ئاسمانی شین و کاری گەشاوھەیی کێلگەکانم بینبوو؟

بۆنی ئەو نەگبەتیەم ھەلکیشاوە کە دەوری ئەویان
داوە لە شارەکان، لە پرووی ھێزەو بەلاترە لە قدیس و
لە پرووی سەفەرکردنەو لە قدیس کارامەترە، ئەو
بەئێ ئەو تەنھا شاھیدی حیکمەت و شانازییتی ئەو.

لە شەوانی زستاندا بێ پەناو بێ جل و و بێ بژێو
پادەم، گویم لە دەنگی دەبی کە دلی بەستەلەکم
دەگری (نایا ئەو بێ ھێزییە یا ھێزە؟ بیگرە ئەو
ھێزە. تۆ نازانی بۆ کۆی و یا لە پای چی رادەبوری،
سەر بە ھەموو دەرگاکان دەکم، وەلامی ھەموو
ھاواری دەدەمەو، تۆ ھیچ شتی ناکوژی زیاتر لەو
کە تۆوەک گەلکۆییکی کپیت). لە سپیدەشدا، ھەردوو
گلینەم لە ویلی و پرومەتم لە زەردی، ھەتا لەوانەییە
ئەوانەش منیان نەبینییی کە دیدارم کردوون .

لە شارەکاندا لەناکاودا چلپاوەکان و بۆمن بە
دیارکەوتن کە سوور و ڕەش بن، وەک ئاوینەیی کاتی
کە چرا لە ژوررەکەیی تەکما دیت و دەچی، یا خود

وهك گه نجينهیی له دارستان، هاوارم كرد: به ختم چند
خۆشه، به ئاسمانیشهوه دهريایی له گرو دهوكه لم بينی
له راست و چه پهوه هه موو خیراته كان، وهك ملیۆنی
له هه وره تریشقه ده سووتان و هه ره شه یان ده كرد.

كه چی من له قه سف و هاوه لیتی ژنان مه حروم
بوویمه، هه ره هیچ هاوه لیتکم نییه، خۆم له بهردهم
ئاپۆره یێکی هه لچوودا بینی له بهرده می شما جۆقه ی
جه لاده كان؟ بۆ ئه و به لایه ده گریام كه نه یانده توانی
تیی بگهن و له وانم سووری. وهك (ژان دارك) ئه ی
كاهین و ئوستاد و گه وره پیاوان، ئیوه تووشی
زه لاله ت ده بن كه من ده دن به دادگا. من قه ت له و-
گه له - نه بوویم؟ قه ت مه سیحی نه بوویم؟ به لكو من
له و بنا وانم كه له كاتی میحنه تدا گۆرانی ده لی؟ له
یاساكان ناگه م؟ به خیل قه ت هیچ هه ستیكم نیه، من
وه حشیکی هه مه جیم: قسه ده كه م تا تووشی زه لاله ت
بن!

به لی چاری من له نوری ئیوه داخراوه، من
وه حشیم. من به ره بریم، به لام ده كرا پرگارم بی، وه لی
ئیوه چند به ره بریێکی قولابین... ئیوه گیل و درنده و

فیلکارن، ئەمى بازارگانە کە تۆ بەربەرى؟ ئەمى قازى تۆ
بەربەرى، ئەمى پابەر تۆ بەربەرى، ئەمى تزار ئەمى
بەلە کى کەقنار تۆ بەربەرى و لەشەرايىكى قاچاغت
خواردۆتەووە کە شەيتان دورستى کردووہ - تا - و
شیرپەنجە ئەم گەلە لە پىستى خۆى دەبەنە دەرەوہ.

پيرو رونىشتووہ کان لە وىقارتيكى وان و بانگى
سەلەفى خۆيان دەكەن، کارامەترین بيرورا ئەوہيە کە
لەو قارپرەيە دابەزم کە کەودەنى بە دواى بارمەتەکاندا
دەگەرى بۆ ئەو ئەشقيايانە. ئەوا من چومە ناو
مەملەكەتى هەققى كوراني حام.

ئايا هيشتا سروشتم ناسيوه؟؟ ئايا خۆم دەناسم؟
پەرگۆيى بەسە، من مردووہ کان لە هەناومدا
دەشارمەوہ، هاوارەکان، دەهۆلەکان، سەما، سەما،
سەما، سەما! هەتا ئەو کاتەش، کاتى دابەزىنى
سپيەکان بۆ دەشتايى هيج نابينم کە دەکەومە ناو
عەدەمەوہ..

برسيهتى، تينويتى، هاوار، سەما، سەما، سەما،
سەما.

سپیه کان داد به زن، مه تره لۆزه کان، ده بی
بخزیننه ژیر باری عومده کان، جلوبه رگ و کار.

ئهوا بهره که تی ئاسمان هاته ناو دلمه وه، ئاخ من
پیشینیم نه ده کرد!

قەت شەرم دروست نه کردووه، رۆژه کانم خوش
ده بن، ئیدی من پیوستم به تو نییه. تازه نازاری ئه
دهروونه نیمچه مردووه به پوری خیردا ناکیشم، که
نوریکی توندوتیژی وه ک مؤسه کانی جه نائیزی لی
هه لدهستی، چاره نووسی یه کی له کوری خانه واده کان،
تابوتیکی پیش وه ختسه، فرمی سکینی بریقه دار
دایده پۆشی، قسه له وه دا نییه که هه راو زه نا
که مژه لیه... گوناھیش که مژه لیه؟ هه ر ده بی گه نیو
تور هه لدری، به لام ناقوس ناتوانی لیدانی خوئی
بوهستی، تا ئه کاته ی که سه عاتی نازاری پروت
لیده دات، نایا ده بی من وه کو مندال هه لگرن تا یاری
له به هشت بکه م و غافلیم له هه موو ئه نازاران!

پەلەكەن، ئايا چالاكییكى دیکە نییە؟ راکشان لە
نیۆەندی سەرۆه تمەندیدا مەحاله، سەرۆهت هەمیشە
مولکیکی مەشاع بووه، تەنها خۆشەویستی
خوداوەندی کلیلی زانست دەبەخشی، من سروشت
بەدی ناکەم، تەنها دیمەنیکە بۆ خێر، دە مالاوا ئەى
تارمایی و ئۆلگۆکان و باتیلەکان.

سترانى ئەقلمەندی فریشتە لە نیۆ کەشتی نەجاتدا
بەرز دەبیتەوه، ئەوه ئەقینی خوداوەندییە، دوو
خۆشەویستییه، رەنگە دەمرم لە خۆشەویستی
دونیایی، بە خۆبەخت کردنەوه دەمرم، چونکە
کەسانیکم جیهیشتووہ کە خەمەکانیان قورس دەبێ
سەبارەت بە فیراقی منەوه، لە نیۆ خنکاوەکاندا
منتان هەلبژارد؟

ئەدی ئەوانەى دیکە هاوڕیم نەبوون؟

دەبا زرگاریان کەن !

ئیدی تەژی بووم لە هیدایەت، دنیا خۆشە، ژیان
پیروژ دەکەم، براکام خۆشەوین، ئەوەشیان وادەى
منال نیە، هیچ ئاواتیک نییە بۆ دەربازبوون لە پیری و

مه‌رگ، خودا سه‌رچاوه‌ی هیژی منه، من به ناوی
خودا په‌رستش ده‌گه‌م.

چیدی بیزاری و تورهبی و هه‌را و زه‌نا و شیستی و
ئه‌وشته‌ی که په‌یم به تاسوق و به‌لایه‌کانی بردووه
ئه‌فینی من نین، هه‌موو باریکم دانا، ده‌با به‌بی
سه‌رسورمان قه‌دری مه‌دای بی‌گوناهیم بکه‌ین.

ئیدی له توانامدا نه‌ماوه تکای دل‌دانه‌وه بکه‌م له
سو‌نگه‌ی ئه‌وه‌ی به که دار عه‌سا له‌بنی پی‌م ده‌دری،
وا زهن ناکه‌م من له پرسی شه‌وی زا‌وايه‌تی بم و
مه‌سیح باوکی بوکی من بی.

من دیلی ئه‌قلی خو‌م نیم، گوتم خودایه من
نازادیم له خه‌لاص ده‌وی، چۆن بی‌گه‌می؟ خو‌م له
مه‌یله‌کام ره‌هاکرد، ئیدی له‌مه‌ولا پی‌ویستم به
په‌رستن و خو‌شه‌ویستی ئیلاهی نییه، هیچ هه‌سه‌ره‌تی‌کم
بو کوشینی دل‌ه نهرمه‌کان نییه، هه‌موو هه‌ریمی رق و
مه‌هه‌به‌تی خو‌ی هه‌یه: من پایه‌ی خو‌م له ترۆپکی
ئه‌و په‌یژه فریشته‌ییه ده‌پاریزم، په‌یژه‌ی ئه‌قل و روشد.

به لّام به خته وهری سه قامگیر و مان یا هیتر، نا
ئه وه ناتوئم من زۆر پهرش و بلاوم. زۆر بی هیترم. ژیان
به کاره وه سه ره هه لده دا، ئه وه هه ر له کۆنه وه
حه قیقه تیککی دیاره، به لّام ژیانم قه راری بۆ نییه، دوور
دور به سه ر ئیش و کاره وه ده فپۆ و سه ر ئه و پنتکه
نازیزه له دنیا بهرز ده بیته وه به.

له بهر ترسی مردن، وای چهند له ناکامی ده چم .

ئه گه ر خودا کپی ئاسمانیی و ئه پیری نوی وپی
به خشیبام، ههروهک قه د دیسه کانی پپشین.
قه د دیسه کان! وای چهند به هیزن! ره به نه کان وای له و
سه لاله له هونه ره مەندان، که خیره ئه گه ر به پینه وه.

مه هزه له یه که و نابریته وه، ئه وه نده ی نه ماوه
به راته تیم بمگرینی، ژیان مه هزه له یه که و ئه بی هه موو
بیچنین.

به سه . نا ئه وه سزاو تو له یه . بۆ پیشه وه .

ئاخ ئهوه سىيەكانم دەسوتىن و لاجانگم
ورته ورتيانه! شهویش له ناوهندی ئهوه نيوهرۆيه و له
ناوهندی دلدئا چاوم تارى دهكا. پهله و پۆم...

بۆ كۆی دهچين؟ بۆ جهنگ؟ بهلام من هيزم پماوه.
ئهوانى ديكه دهچنه پيش... كهلوپهل، چهك و
تفاق... زهمان!

گولله، به گولله ليمدهن، ليره. دهنه خۆم تهسليم
دهكهم، وای بۆ ترسنۆكان - خۆم دهكوژم. خۆم داویمه
ژيڕ سمى ئهسپ

ئاخ
- ئيدى لهوه راديم
ئهوهيان ئيدى زيندهگى فهره نسيه... رينگای
شهرفه.

شەوی دۆزەخ

چەند قومىكى ھىجگار زۆرم لە ژەھر ھەلقوراند،
دەبا سى جارەن ئەو نامۆزگار يىبە پىرۆزكات كە
كردوومەتە دىيارى ئەو، وا ھەناوم دەسووتى،
توندوتىژى ئەو ژەھرە پەلوپۆم لولدەدا، دەمشىوتىنى،
مەن لە تىننەن دەخنىم، ناتوانم ھاوار بىكەم، ئەو
دۆزەخە دىنەنە ئەبەدىيە، سەيركە چۆن نىلەى ئاگر
ھەلدەچى، مەن ھەك چۆن دەبى ئاوا دەسووتىم، واى تۆ
چەند شەيتانى!

مەن وام پىشېبىنى دەكرد بىچمە سەر خىر و خۆشى
و رىزگارى، ئايا ھەسفى خەونى خۆم بىكەم، ھەلى
كەشى دۆزەخ بەرگەى تەرتىلان ناگرى، خەيالى
مەلەين مەخلوقاتى جوان و مۇسقىقاي بە تامى

رەھمانىيەت و ھېيز و ناشتى و ئارەزىۋى پاك
كردوۋە، ئىدى نازام چىتر. ئارەزىۋى پاك!

ھېشتا لە ژيانداين! جا ئەگەر نەفرەتەكە ئەبەدى
بى، ئەو ئەگەر كەسى گەرەكى بى خۆى بشىۋىنى
كەسىكى بەراستى مەلەونە، وانىيە؟؟ من وام باۋەرە
كە لە دۆزەخم، كەواتە من لە ناويامە، بەم جۆرە
ئەۋەدى كە لە رېنمايىيە موقەددەسەكانەۋە ھاتوۋە دېتە
كايەۋە. من دىلى مەعمودىيەتى خۆم، ئەى باوك و
دايكم ئىۋە عىللەتى نەكبەتى من و خۆتانن... واى
لە منى بى گوناھى ھەزار!

ئاگر تەعەددا لە پەرسىيارانى بت ناكات.

- ھېشتا لە ژيان دايين! پاشان لەزەت
بەخشەكانى دەينونەت بە قولايى دادەچن. پەلەكەن،
بە تاوانىك يارمەتى من بدەن، تا بەپى شەرىعەتى
مرۆڤ بەكەومە ناو عەدەمەۋە.

بى دەنگ بن بەلى بى دەنگ! ئەۋە نەنگى و
توندوتىزىيە لىرە: ھا ئەۋە شەيتانە دەلى، ئاگر كرىتە

و سورەتى توورەبىيى من گەلۆرىيىكى ترسناكە - بەسە!
 چەند ئەباتىلىكە پىيەو دەمخاتە دوو دللى، ھەروا
 پىروپوچى و عىترى قولابى و ئاوازى منالانەيسە،
 ھەرچەندە من پەي بە ھەقىقەت دەبەم... ەدالەت
 بەدى دەكەم، بەلام حوكمىكى ساغى بى چەندوچوونم
 ھەيسە، نامادەشم بۆكەمال، شانازى و غرورە، پىستى
 سەرم وشك دەكات، خودايە پەجمەتت، من
 دەترسم، تىنومە و ھىجگار زۆر تىنومە، بە
 تاسووقەو ەم بۆرۆژانى منالى و گيا و گۆل و
 بەرەكەتى سەر بەردان و تىشكى مانگ لەو كاتەي
 ناقوسى سەعات دوانزە لىدەدا، شەيتان لەو سەعاتەدا
 لە ناو بورجى ناقوسدايە. ئەي مەريەم. ئەي پاكيزە.

- وای بۆ ئەو گەلۆرىيە قىزەو ەنەم .

لەوى، ئايا ئەوان چەند نەفسىكى شەرىف نىن كە
 خىريان بۆ من دەوى؟ وەرن، دەم داخراو ە... ئەوان
 نامبىست... بەلكو ئەوان تارماين... ئىنجا ھىچ
 كەسش بىرلەو ەي دى ناكاتەو ە. نزيك مەكەونەو ە، من
 بەبۆنى بىرژان ھەلدەجم، گومان لەو ەدا نىيە.

هه‌لوه‌سه‌کان سنوریان بۆنیه. ئه‌وه‌ش هه‌میشه
نه‌سیبی من بووه: باوه‌رنه‌مانم به‌میژو و له‌بیرکردنی
ریباز، هه‌موو نه‌ینیه‌کی خۆم ئاشکراناکه‌م: تا شاعیر
و خودان دیدگا‌کان هه‌سوودیم پێ نه‌به‌ن. من سه‌دان
جار ده‌وله‌مه‌ند ترم، ده‌با وه‌ك ده‌ریا رازگر و
ده‌ستبگر بین.

سه‌یره، ره‌وره‌وه‌ی ژیان وه‌ستا. له‌ دنیادا نیم-
لاهوت فشه‌ نییه، دۆزه‌خ به‌راستی له‌ خواره‌وه‌یه،
ئاسمان له‌ سه‌ره‌وه‌یه - نه‌شوه‌ت، کابوس، خه‌وتن له
هێلانیه‌ك له‌ ناگر!

وای بۆ زیره‌کی خه‌لکی گوندان له‌ بیداریان..
ئیبلیس، ئه‌ی فه‌ردیناندا.. ئیبلیس به‌ تۆوی وه‌حشی
قاچه‌کانی بۆ با ده‌کاته‌وه، مه‌سیح به‌سه‌ر دره‌ختی
سوری مورته‌که‌وه ده‌روا پێ ئه‌وه‌ی بیپلیشینه‌یه‌وه،
به‌سه‌ر ئاوه‌ هه‌لچوه‌کاندا چوو، به‌ وه‌ستاری چراکه‌ی
به‌ ئیمه‌ نیشاندا... سپی به‌خۆو به‌ که‌زی
ره‌شتاله‌ی|.. به‌سه‌ر لایه‌کی شه‌پۆلی زومه‌ردییه‌وه..

ئیدی ھەموو نھینییەکان کەشف دەکەم: نھینییە
ئایینی یاسروشتی، مردن، لە دایکبوون، ئاینە،
رەبەردوو، کەون، عەدەم، من ئوستادی ھونەری جادوم

گوئیگرن لیم!..

ھەموو بەھرەدەکم ھەیە! - کەسی لیرەو لەوئ
نییە: نامەوئ گەنجینەکم پەرش و بلاوبکەمەوہ -
گۆزانی زنجیتان دەوئ، پەرییەکان سەما دەکەن؟
دەتانەوئ لەبەر چاوان وون بم، من نقووم بو گەران
بەدوای ئەموسستیلە کە ؟ دەتانەوئ ؟ دەتوانم زیەر و
دەرمانی شەفا بەخش دروست بکەم.

دەبا باورپتان بە من بی، باوەر دلنەوایی دەبەخشی
و پئ نیشان دەداو چاک دەکاتەوہ. ھەمووتان وەرن-
ھەتا منالانیش... تا دلتان بدەمەوہ و دلئ خۆمتان
بو بەخەرجبەدەم، - دلئ مەزن!

ھەژارەکان، کریکاران! داوای نوێژتان لی ناکەم،
باوەری ئیوہم بو بەسە تا بەختەوہر بم.

- منتان له بیربی، تا حسرهت بوئو دنیایه
نهخۆم، بهختی خۆمه که نازارم زۆرتر نابی، بهداخهوه
ژیانی من جگه له ههلهشهیی و کهودهنی هیچی
دیکه نییه...

ئۆف... دهبا بههه موو توانایه کی خه یالی نا
وشه کان، ده مو چاومان گرژموون کهین.

تاشکرایه ئیمه له دهره وهی دونیاین. دهنگی نییهو
حاسه ی بهرکه وتتم له دهست داوه، بهداخهوه! بو
کۆشک شار و دارستانی سنه و بهرم بهداخهوه! بو
نیوه پۆیانو شیوان و شهوو روژان. وای بوته مبه لیم!
دهبوایه له بری تورپه ییم دۆزه خم بهرکه وئ، له بری
خورتیشم دۆزه خ- جگه له دۆزه خی شه هوهت،
جۆقه یه که له رهنگی دۆزه خ.

من له بی هیژیان ده مرم. ئا ئه وه گۆره، من
ده چمه لای کرمه کان، وای لهم قیزه وه نییه! ئه ی
شهیتان... ئه ی به دگۆ، ده ته وئ به سیحره که ته وه
شۆپریته وه ناو گیانم، من داواده کهم، من داوای
وهشانی شه نه یه که، یاخود دلۆپی ناگر ده کهم.

ئاخ... گەرانەوہ بۆ ژيان! تا بە چاوی خۆمان
عەورەتی خۆمان بەدی کەین، پاشانئەو ژەھرە... ئەو
ماچە نەفرەتیە. نەفرەتیە.

وای بۆ بێ هیژیم، وای بۆ توندو تیژی دنیا!
خودایە پەحمەتت، بێ شارەوہ جڵەوہی خۆم لە دەست
داوہ! مەن خۆم حەشار داوہو شاراوہ نیم.

ئەوہ ئاگرە دادەگری و کلپە دەکا نەفرەتیە کەشی
لە ھەناویایە.

ورینه

پاکیزه‌ی هه‌له‌شمو
که‌لی دۆزه‌خ.

گوی رادیرن بۆ دانپیانانی یه‌کی له‌ هه‌وه‌له‌کانی
دۆزه‌خ:

"ئه‌ی که‌لی ئاسمانی، خوداوه‌ندی من، دانپیانانی
خه‌مبارترینی خزمه‌تکارانی خۆت ره‌ت مه‌که‌وه. من
گومپرام. سه‌رخۆشم، من پوڤخلم. ده‌ک دارزی له‌ ژیان!

(ببوره‌ ئه‌ی خوداوه‌ندی ئاسمانی، ببوره‌! ببوره‌!
چهند فرمیسکم هه‌لپژاندوه‌! چهند فرمیسکیکی دی
هه‌لده‌پریژم، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ تکای بۆده‌که‌م)

(باشان ئەو كەلە ناسمانىيە دەناسم، بە
ژۆردەستايەتى ئەو لە داىك بووم).
- بەلام ئىستا ئەو كەلەى دى دەمزرىوئىنى!

(من ئىستا كە ھاوړىكائەم لەناو دونيام! ھاوړىكائەم!
نەخىر، ئىو ھاوړىم نىن. قەت ئەو جوړە وړىنەو ئەو
نازارەم نەديو. واى لەم گەلۆرىيە!

(ناھ.. من نازار دەكىشم، ھاوار دەكەم.. بەراستى
من لە نازار دام. لەگەل ئەو هەش شتى نەماو پىي
بشەلۆيم، منى گران و سەنگىن بەرقى شايانترىن
كەسى بەرق .

باوا بى! ئىستى با رازى خوستان بو ناشكرا بكەم،
هەتا نەگەر ناچارىش بم دواى بىست كەرەتیش
بگەرپىمەو لای ئەو، ئەو هەر ئەو لە خەمبارى و
پروپوچى خویدا!

"من نەتەوەى كەلى دۆزەخىم، ئەوەى كە پاكىزە
هەلەشەكانى هىلاك كەردو، هەمان ئەو شەيتانە
خۆيەتى، شەبەنگ نى، تارمايى نى، بەلام منم كە

ئەقلم وون كىردووه، منى نەفرەت لىكراوى هىلاك بوو
 لە نەزەرى دونىيا، كەس ناتوانى بىكوژى، چۆن
 وەسفتان بۆ بىكەم! هەتا قودرەتى قىسە كىردىم نە ماوه،
 من لە پرسە دام، بە ترسە وە دەگىم، شىنەيى لە هەوا،
 خودايە ئەگەر پىگەم بەدى، بە فەزلى خۆت!

"من بىئوژىم... - من بىئوژىم... -
 بە راستىمە بەلى سەبارەت بە وەدى كە را برد من جىدىمە،
 من بۆ ئەو لە داىك نەبوومە تا بىمە گىردە پۆك! بەلام
 ئەو هىشتا منالە، بەلام لوتفە ناديارە كانى
 هەلمدە خەلە تىنى، هەموو ئەركى مرۆفایەتى خۆم
 لە پىر كىردو بەدواى كە وتم... واى بۆ ئەو لەو ژيانە!
 ژيانى هەق بەسەرچوو، ئىدى لە دونيانىن، من دەروم بۆ
 ئەو شۆينەى كە ئەو دەچتى، ئەو وەجە... زۆر جارەن
 لە من تۆرە دەبى، منى هەزار... واى لەو شەيتانە!
 ئەو شەيتانە ئەگەر بزەن، مرۆفە نىه..."

پىي گۆم: "ژنم خۆشناوى: خۆشەويستى وەك چۆن
 دەزانىن دەبى سەر لەنوى دابەينىرتەو، ئەوان ژنن،
 هىچيان پى ناكىرى جگە لە ئارەزوى بارە گايىكى
 ئەمىن، ئەگەر خەمباربوون ئەو لە خۆشەويستى و

جوانی غافلده بن، هیچی دیکه نه ماوه ته وه جگه له
 جه فای قیژه وه نی، زه خیره ی زه ماوه ندی ئه ورورژگار، یا
 ژنان ده بینم که خوشییان به سهر پوخساره وه یه، ژنانی
 که من ده توانم، بییانکه مه به خیرترین هاوه ل،
 یه که مجار وه حشیه کان ئه وانه ی که شعوریکه ئاگرینی
 هه لوشینه ری زهنده یقیان هه یه هه لیان ده درن.

(گویی لی پابگره که نهنگی ده کا به شانازی و
 توندو تیژی ده کا به سیحر:

من له بنه چه ییکی دورم، ئه ژدام له وپه ری
 باکورن، ته نکیشی خوین شق ده کرد و خوینی خوین
 ده خوارده وه - ئیدی جه ستم پر له برین ده که م و ب
 کوتین دایده پوشم، تا وه کو مه غولی م له کریتی، ها
 ده بین له ناو ریگاکاندا ده وه پر، ده مه وی به زه ناوه
 شیتم، نه که ی خشل نیشانده ی، نه گینا به سهر
 چیگه وه راده کیشم و لولده خوم، سه روه تی خوم ده وی
 که شه لالی خوین بی و قبولی کارناکه م) زورجارن
 شه ومان به یه که وه به سه برردو شه ی تانه که ی به سه رما
 زال بوو، منیش له گه لیا به شه پر ده هاتم - زورجاران
 له ناوه ندی ریگاوه هواره کان به خوماری ده وه ستاو
 نه ده جولا، تا ترس له ناو دلما بوروژینی. (به راستی

ملم پهل ددهن، بهراستی شهوه قیزهونه) وای لهو
رژژانه که دهیهوی به تریفه تاج بارکراوی
کۆستییره کانهوه پروات!

(جار جاره به لههجهییکی نهرم قسم له گه لدا
دهکات، سهبارت بهو مهرگهی په شیمانی له دوایه،
دهربارهی شهو بی خیرهی که هیچ گومانی له وجودیا
نیه.. ههروهها دربارهی کاری قورس و فیراقی که دل
هه لده پاچی، له باره کانیش که شهرا بمان ده خواردهوه،
ده گریا لهو کاتهی له ده وره برمانا کریشمه ی
کوزراوه کانی دهستی کلۆلی ده کرد، دهستی شهو
سه رخۆشانهی ده گرت که له ریگا تاریکه کانا ساتمه بیان
ده کرد، سۆزی هه بوو بو مناله بچوکه کان، سۆزیکی
وهک سۆزی دایکه مه کرۆکان ئینجا له ساتی نویتژدا
به نهرم و نیانی مندالان گوزه ری ده کرد.

- وای نیشاندهدا که ناگای له هه موو شته،
بازرگانی و هونه ر و نوژداری.

- منیش به دوا ی ده که وتم وهک چۆن ده بوو وایی..

"من ئەو ئەو زەخرەفەم دەدیت كە ئەو كۆی كەردبۆو، لە خەيالدا، لە دەوروبەری: جلوبەرگ و توحەفیات و فەرش، بەلكو هەر بە خۆم چەك و پوخساریكم لى داكەلاند، من هەموو ئەوانەم دەدیت كە دەستی دەدايه، بەو شێوەی كە دەبوست بۆخۆی خەلقى بكات، كە خەيالم ماتەل دەبوو، من بەدوای دەكەوتم و چاودیریم دەكرد، لە چەند كاریكى ئالۆزو سەمەرە، باش یا خراب بى ئومید بووم لەوێ بچمە دونیای ئەووە، شەوانە چەندین سەعاتم بەسەر بردو بە دیار جەستە ئازیز و خەوتووەكەى. سەبارەت بەو شتەى كە ئەو پالئەرە پای دەدا بۆ پاكردن لە واقع پرسیار لە خۆم دەكەم، مرۆڤ قەت خۆی ئازیر نەكردۆتەو بۆ ئەوێ كە خۆى خۆى بۆ نەزر كردو، دەركم پیتكرد بى ئەوێ لەشتى بترسم، لەوانەى چەند گوتاریكى بەرزین لەمەر كۆمەلەو، رەنگە سەپىكى هەبى كە دنیا دەگۆرئ، بەلام بەخۆم گوت نەخیر، بەلام ئەو بەدوایا دەگەپئ، موحەبەتى ئەو مەسحورە، منیش دەروم هیچی بۆ نیه جگەلەوێ خودان هیزى، هیزى بى ئومیدى - كافیه بۆ بەرگەگرتنى، تا بالى بەسەریا بكیشى و بەئەقینى خۆى لولى بدات، هەر وها نەمدەتوانى ئەندیشهى بكەم لەویرانبوونى

كه سيكي دي، نهوهي له دهو روبهري دهينرا نامه لهكي
 بوو. قهت نه دهينرا —وام باوهره— مه لهكي
 نه فسيكي دي، له ناو دلي بووم و هك چون له قهسري
 كه له دانيشتوانه كي چول كرابي هه تا چاوم به
 مه خلوقى نه كه وي وهك تو بي له هيچي، نهوهي
 هه بوو نهوه بوو، به داخه وه، تابعي نهو بوو، به لام
 علت چي بوو كه بو ژياني رماوري مني دهويست؟
 هيچ فزليكي بو زياد نه كردم. نه گهر مهرگم بو
 نه هيني! جار جاره خه م و قولپه ي گريان ده يگرتم و
 پيم دهكوت: "من له تو دهگه م" وه لامسي نه ده دامه وه
 ته نها به هه لته كاني شاني نه بي.

(تابه مجوره له گه ل نوي بوونه وه ي خه م و په ژارده م
 به بي پچرانه وه، زياد بووني زه لاله تم له چاومدا، و له
 چاوما) ههركييه كه هه يه با بفرموي چاوي بپرته
 من، نه گهر حوكمي له بيرچوونه وه ي ره هام به سه ردا
 نه درابا نهو تينوويه تيم زياد ده بوو بو خيرو بي تري نهو،
 به ماچه كاني و باوهش تي هه ليتانه كاني له دله وه ي، من
 به راستي ده چوومه ناو ناسمان، ناسمانيكي تاريك،
 ده مهويست له وي وهك هه ژار و كه رولال و كويز ته رك
 كرابام، ئيدي دهستم پي كرد ئولفه تم پي گرت،

ههردوو نه‌فسی خۆمانم وهك دوو منال ده‌دی كه له‌ناو
 به‌هه‌شتی خه‌مدا جیهیلراڤین و یاری بکه‌ن، له‌گه‌ل
 یه‌ك ریکسووین، به‌نه‌شوه‌ته‌وه کارمان له‌گه‌ل یه‌ك
 ده‌کرد، به‌لام، دواى به‌باوه‌ش کردنیکی دلبه‌ر،
 ده‌یگوت: (دواى نه‌وه‌ی به‌ته‌کییا ربه‌ت بووم، چه‌ند
 به‌لای تۆوه سه‌یره، دواى نه‌وه‌ی لی‌ت جیا‌ده‌به‌وه، كه
 ده‌ستی منت له‌ ژیر گه‌ردن نامینی و نه‌و دل‌ه‌ی من
 كه‌ په‌ناى بو‌ده‌به‌ی و نه‌و غه‌مه‌ی گلینه‌ت ده‌لیسته‌وه،
 هه‌رده‌بێ رۆژی دوور برۆم، ده‌بێ له‌وه‌شدا یارمه‌تی
 كه‌سانی دی بده‌م.. نه‌وه‌ ته‌رکی منه.. كه‌ هه‌لبه‌ت
 من چه‌زم له‌وه‌نیه‌ نازیزه‌كه‌م.. دواى جیا‌بوونه‌وه‌ی،
 یه‌كسه‌ر هه‌ستم به‌خۆم كرد كه‌ بوومه‌ته‌ نیچیری
 سه‌رسامی، كه‌وقه‌ ناو ترسناکترین زوله‌ت و مردن،
 له‌به‌ر نه‌وه‌ واده‌یدا كه‌ قه‌ت جیم نه‌هیلى، نه‌ك هه‌ر
 نه‌مه‌ به‌لكو نه‌و واده‌یه‌ واده‌ی عاشقان بوو، بیست
 كه‌رته‌تان به‌لام واده‌ی نه‌وه‌ هینده‌ له‌رپوو وه‌كو نه‌وه
 بوو، كه‌ من گوتم (تیت ده‌گه‌م)

ناخ قه‌ت له‌سه‌ریا تووشی غیره نه‌ده‌بووم...
 باوه‌رم نیه‌ كه‌ جیم ده‌هیلى نه‌دی له‌پای چیبوو ده‌بێ؟
 نه‌و كه‌س ناناسی.. قه‌ت نایه‌وی کاربکا نه‌و ده‌یه‌وی

وهكو رېبوارى بېنسى و خهوتبى. نایا موحیبهت و
 چاکی بهتهنها بهسه ببنه جهوازی بۆ واقعی ژیان؟ له
 ههندى ساتدا نهو زهوییه نهویه لهبیرده کهم کهم کهم بۆی
 دابهزیم.. خۆم شیده کهمه وه هیژم پینده بهخشی.. کۆچ
 ده کهین و له بیاباندا رهوده کهین، بهسه ر شوسته ی
 رینگامانه وه له شاره نادیاره کان ده خه وین..
 بهسه ره رشتی و بى خه م، یاخود رۆژى له رۆژان راده م
 و ده بینم نه ریت و یاساکان به کارى سیجره که ی
 نه ماون و دونیا به حالى خۆی بۆ نالوده کان و دلشادی
 و بى موبالاتیم جیى هیشتووم، ناخ ته گهر پادا شتم
 بده ی، چه ند ئازارم کیشاوه، سه باره ت به و
 سه رکیشیه ی که کتیبى منالان وه سفى ده کات...
 به لام ناتوانى و منیش نازام غایه تی چیه. نهو پیى
 گوتم که دلى هسه رت و شهوقى تیايه: به لام نابى
 نه وه بیته مه به سته من، نایا قسه له گه ل خوا
 ده کات؟ له وانیه ده بى بۆ لای خوا بچم من له قولایى
 چالدام.. ئیدی ناتوانم نویتۆ بکه م..

(ئیدی خه مه کانى خۆی بۆ باس کردم... نایا
 باشتر له فشه بازییه کانى تیبى ده گه م؟ نهو لیتم
 هه لده گرى، چه ندین کات سه رف ده کا تا شه رمه زارم

بكات له هه موو ئه و شتانهی كه له ژياندا دلئى
مه شغول كردوم... جا ئه گهر بگريم ئه وه مرومۆچ و
وه پرس ده م.

ئه و جھيله ريكهت بينيوه كه ده چيته ئه و ماله
كپ و جوانه، ئه وه پيى ده لئين ديگال، يا ديفور، يا
ئهرمان، يا موريس، نازانم!

ژنى دلئى خوئى بو ئه و پۆخله گه لۆره سه رف
كردوه... كوژرا، ئه و ئيستا بئ شكه قه ديسه يه كه له
ناسمان... ئه و ده مريئى وهك چۆن ئه و ژنهى مراند...
ئه وه چاره نوسى ئيمه يه، ئيمه ي پياو چاكان...
به داخه وه له هه ندى رۆژدا خه لكه چالاكه كان
هه موويان ئه و فروفيله ده بينن كه چه ند ئاره زويكى
گه نده ده يانجولينى به پيكه نينيكي دريژ و ترسناك
پيده كه نئى، ئينجا ديته وه وه به زه يى به مندا ديته وه وهك
دايكىكى گه نج يا وهك خو شكىكى خوشه ويست... جا
ئه گهر كه متر وه حشى بئ... ئه وه پرگارمان ده بئ،
به لام لوفته كه شى كوشنده يه وه منيش له ناو ده ستيام...
واى بهر من، من شيتم!

"رەنگە پۈۋى لە پۈۋان بە ئەعجوبە ون بىيى بەلام
دەبىيى بزانم ئاخوو بۆ ئاسمان بەرز دەبىتتەوہ تا شتى
سەبارەت بەسەر ھەلگەرانى خوشەويست بزانم.
واي لەم وئىرا بونە!

ورپنه (۲)

کیمیای وشه

وهلی سه بارهت به خوم ها ته وه شتی له هه وه سم:
زور ده میتکه شانازیم به وه کردوه که هه موو
ناسویکی ژیان و خه یالم خستوته ژیر مشتی خوم،
جگه له رق بوونه وه م له ناو دارانی شیعر و هونه ری
ته م چاخه هیچی دیکه م له دلدانه گرتوه.

زور به تاسوقه وه بووم بو وینه ی قه لپ و نه خشی
سه ر ده رگاگان و زه خره فه ی لیپوک و ته وزیفی میلی و
ته و نه ده به ی زه مه نی به سه رداچوو و لاتینیه کانی
کلّیساو کتیسی خراپه کاری تژی هه له ی هیجا و
حیکایه تی باپیران و داپیران چیرۆکی نه جندان و

کتیبۆکه‌ی منالان و ئوپیرای کۆنینه و گۆرانى نه‌زۆک و
ئاوازی کال.

خه‌نوم به‌جەنگ و جیهاد و سه‌فه‌ری که‌شف
کردنێک که‌ نه‌گێردراوه‌ته‌وه، نه‌و کۆمارانه‌ی میژوویمان
نیه‌و نه‌و شه‌ره‌ ئاینیانه‌ی سه‌رکوتکران و شۆرشى
نه‌ریت و ته‌قالید و گواستنه‌وه‌کارى میلیه‌تان و
قاره‌کان... باوه‌رم به‌هه‌موو سیحره‌ جوانه‌کام هه‌بوو.

چه‌ندین په‌نگم بۆ پیته‌ بزۆکه‌کان داهینا! ئەلف
په‌شه، واو شینه‌ یاو سووره، هه‌روه‌ها شیبه‌ی پیته
بێده‌نگه‌کام چاکرد و هه‌ره‌کاتم بۆ کرد و به‌ئیقاعى
غهریزی، شانازیم به‌وه‌ ده‌کرد که‌ زمانیکى شیعری
وام داهیناوه‌ رۆژى له‌ رۆژان ده‌که‌ویتسه‌ به‌رده‌ستی
هه‌موو هه‌اسیک، وه‌رگێران ماوه‌ته‌وه.

ده‌ستم کرد به‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌ نیشته‌گاو زوله‌ت..
هه‌موو نه‌وانه‌م تۆمار کرد که‌ وه‌سف ناکرین،
هه‌روه‌ها تۆماری سوپه‌گه‌ی نه‌شوه‌کام کردووه.

دوور له‌ مه‌ل و میڭه‌ل و گوندینه‌کان

نهمده زانی ده خۆمهوه، بهراکشای لهو خه لوه ته
له نیوان درهختی بهندوقی ته پروپر

له ته می چاخیکی فینکی سهوز؟
ناخر ده متوانی چی بخۆمهوه لهو هه ره تانه
- درهختی دهرداری بیدهنگ، گیای بی گول،
ناسمانی مؤن -

له ناو ئه و کودیه شینه دوور له هیلگه گونه
نازیزه کام؟

شهرابیک له زیر ئارقه ده چکینن.

من وهک لافیتهی مه یخانه یه کی به گومان بووم
په شه بایی هه لیکردوو ناسمانی رامالی له ناسماندا
ناوی دارستان به سه ر لیم و باکیزه گیدا وون بوو
بای خودا زۆنگاوه کانی به سه ته لهک باران کرد

له کاتیک ده گریام، زیرم بینی، نه متوانی بخۆمهوه
له هاویندا خهوی عیشق
هه تا چواری سپیده به رده وام ده بی
له ژیر درهختی چردا بۆنی داوه تی ئیواره ده هات

لهوی له و بازارگه فراوانه و
له ژیر ههتاوی — ههسبرید-
پیشه کاران قۆل و باسکیان لی ههئمالیوه
دهستیان به بازرگانی کردووه.

بیدهنگن له بیابانی قهوزه بیاندا
را ده کهن به ره و ساپیتته جوانه کان
که شار ئاسمانی قولابی دهنه خشیینی

ئاخ له پیناوی ره نجدهران
ره عیه ته جوانه کانی شای بابلی
ئه هی خودای ئه وینی عاشقان
خودانی دلّه تاجبه نده کان نه رم بکه

ئه هی شای شوانان
ئاوی ژیان بو پیشه کاران هه لگره
تا هیزیان به سه لامه تی بمینی
له چاوه روانی مه له ی دهم ده ریای نیوه پرویان

دارشته ی شیعی کۆن، نه سیبکی زۆری هه بو له
ناو کیمیای زمانه وانیم.

لهسه ره له لوه سه راهاتووم ، به ناشکرا مزگه وتيکم
بيني ، قوتابخانه ييکي دۆلهنگيوانم بيني که فريشته
دورستيان ده کرد، ههروه ها چهند په يتوني ته سپ
رايانده کيشا تپه پري ريگاکاني ناسمانيان ده کرد و
به هوييکيان له بني ده رياچه ده پري، ناو نيشاني -
فودفيلين - بهس بوو بو ته وهی چهند تارماييکي
ترسناک له بهر چاروم بوروژيني.

نينجا سه فسه ته ی سيحريم به هه لوه سه ی وشه رافه
کرد!

کو تاييم هات، خه له لي خویم بيني که نه مريکي
موقه ددهس بوو. من بيکار بووم.

نيچيري تاييکي هه لپرژاو: که ئيره ييم به داوهران
ده برد له نيعمه تي خويمان، نهو - ميکوته - ی که
نوينه رايه تي ته هاره تي عورفه کان و که لبه و خه ويلکه ی
پاکيزه گی ده کرد!

سروشتم تيژ بوو، به جوړه ها رومانسيه ت به دونيام
گوت خودا حافيز.

ستراى به رزترين بورج

دهبا ٿهو زه مهنه بيت.. بيت

که عاشقى ده بين

واى چهندم سه برگرت

قهت له بيري ناکه م

نازار و ترس

له هه وادا بوون به هه لم

تينوينى پيس کراو

خوينى شيلو ده کردم

دهبا ٿهو زه مهنه بيت بيت

که عاشقى ده بين

وهك ميگرگي فهراموشي به سهر داخرا

شين بوو و

به بخورو زیوان پهل و پۆی هاویشت
میَشکی پیسیش ویزه ویزی بوو له ناویا
دهبا شهو زهمنه بیټ بیټ.. بیټ
که عاشقی دهبین

عەشقی بیابان و بیستانی سوتاو و حانوتی له
بینچوو و شەرابی قاچاغ بووم، له کۆلانه گەنیوه کاندایا
سوالم دهکرد.. به چاونوقاویهوه، خۆم به خشیه
خۆرهتار ، خودای ناگر...

ئه‌ی رابه‌ر شه‌گه‌ر مه‌ترهلوزیکی کونینه‌ت له نیسو
قه‌لا رماوه‌کاندا ماوه، شه‌وه به به‌رد بارانمان که،
شوشه‌ی بازاره‌ گه‌وره‌کان به‌رد باران که، شه‌وه‌له‌ی
که تیایا داده‌نیشن به‌رد باران که، خۆراکی خۆل بده
شه‌وه‌ومه... ژه‌هر له شه‌راب که.. سه‌رینه‌کان
به‌بارودی یاقوتیکی داگیرساو ته‌ژی بکه.

وای به‌ر شه‌وه‌ پیشکه‌یه که به‌نه‌شوه‌ته‌وه به‌سه‌ر
می‌زخانه‌ی مه‌یخانه‌دا ده‌سورپه‌ته‌وه ،
تیشکی به‌سه‌ تا له‌ناوی به‌ری.

برسیتی

ئەگەر ھەزم بچیتی
ئەو ھەزم ناچیتە هیچ جگە لە زەوی و بەرد نەبی
خۆراکی من ھەمیشە لە ھەوایە
لە بەرد و رەژوو ئاسنە

ئەو برسیتی بسوورپی، ئەو برسیتی بلەوەرپی،
بەسەر لەوەرپی پەلک و پار
لەو لقانەو کە سەرھەل دەگەرین
شادی ژەھر دەرکیشە.

ھەموو وردە بەردە خاش کراوەکان
ھەموو بەردە کۆننەکانی پەیکەر:
پاشماوەی تۆفانن
نانیکی پەرش و بلاون لە دۆلیکی چەقیندا

گورگ له ژبیر چله کاندا لوراندى
تف له پهړی بریقه دار دهکات
دوای خواردنى مه لان:
من وهك گورگ ده سووتیم .

سه وزه وات و میوه جات
جگه له و که سه ی که ده یانچنی
چاوه پروانی هیچ ناکهن
به لام داپیروچکه
جگه له عه وسه ج هیچی تر ناخوات

ده با بجهوم یا بسوتیم
به سه ر کوشته ی سلیمان دا
شوربا رژایه سه ر ژهنگ و
تیکه لی ده ریای مردوو بوو
له کو تاییدا، وای بو دلخوشیم، بو حکمه تم،
لازوردی ناسمانم لادا، که رهنگی ره شه و من ژیام..
تیشکه نه ییکی زیرینه، به نوری سروشتی، له
دلخوشیمدا به پیتی توانام حوم و ییل و بی شه رم
خسته روو:

دۆزيمه وه!

چييه؟ ئەبە ديهت

كه دهريايه و تيكه لى خۆر بووه

ئەى رۆحى جاويدانىم

سەرەپاي گوڤه گيرى شه و پۆزى داگيرساو

پاريزگارى وادهى خۆت بكه

بەمەش لە حوكمى بەشەرو سالانى فيتنەم

پزگارت دەبى

ئيدى بە پيى دەفري

دوركه وه له هيو

نا d'orientur

زانست و سەبر

ئازار رهشه

ئيدى سپيدەيهك له تارادا نييه

پشكوئىكى ساو خوش

داتده گيرسىنى

ئەوه ئەركى تۆيه .

دۆزيمه وه!

چييه؟ ئه به ديه ت

كه ده رايه تيكه ل به خۆربووه.

بووم به ئوييراينكي ئه فسانه يي: بينيم خه لكي
هه مووي مه حكومه به به خته وه ري ژيان: چالاكي ژيان
نييه، به لكو شيوازيكه بو سه رپيچي كردنله هيئدي
هيژ، تيكچونتيكي عه سه بييه، ره وشتيش لاوازيكه له
ميشك.

وام بو به ديار كهوت كه هه ر مه خلوقي هه قي
چهند شتيكي تري زيندووي هه يه، ئه و گه وه ر پياوه
نازاني چي ده كا: ئه و مه لاهه، ئه م خانه واده يش
زورپه تي سه گه. له به رابه ر زۆر له مرۆقاندا به ده نكي
به رز قسه م كردووه، له گه ل ساتيك له يه كي له
زيندووه كاني ديكه يان قسه م كردووه - ئينجا پاشان
به رازم خۆشويستووه.

هيچ يه كي له م سه فسه ته ي شي تيم خافل
نه كردووه، ئه و شي تايه تيه ي كه هه بس ده كرئ - له
برستم دا به كه هه موويان بلئمه وه، من رپگه كه يم
له به ره.

تەندروستىم تووشى مەترسى ھات. وادەى ئىرھاب
 ھات. منىش لەو خەويلكەدا دەكەوتمە خوارەو، كە
 چەندىن رۆژى دەخاياند، كە ھەلدەستام ئەو، خەونە
 زۆر خەمبارەكەم نەدەپچران، بۆ مەرگ پىنگەيشتم..
 لاوازىم رابەرى كردم لەو رىنگايەى كە پىرى بوو لە
 ھىلاكى بەرەو مەرزى دونياو —سىمىرىيە— نىشتمانى
 زولمەت و پەشەبا.

دەبوايە كۆچ بگەم، تا ھەموو ئەو وەسەسەيە لە
 زەينمدا رەھاكەم كە فرىو كۆدئىتاي لەسەر كەردبوو، لە
 ناوھندى دەريادا كە خۆشم ويستوو، وەك چۆن ئەوھى
 لە نەگبەتى و پىسى پاكەم كاتەو، ئىشراقەى خاچم
 بىنيو بەخشنەدى دلدانەو، ئايشەو فاتمى بوون كە
 نەفرەتيان بۆ ھىنام، بەلام خۆشى قەدەرى حەتمى من
 بوو، كرم و وەسەسەم بوو، ئىدى ژيانم ھەمىشە پىرترو
 فراوانتر دەبى لەوھى بۆ ھىز و جوانى تەرخان كرى.

واى لەم خۆشەيە! كە كەلبەى جوانى خۆى
 لەكاتى مەرگ بۆمن دەرھىنا، لە ساتى بانگى
 كەلەشىر. لە maturtinum ھەتا christus venit لە
 تارىكتىن شاردا:

ئەى وەرزه كان، ئەى كۆشكە كان
 كام نەفس بىي عەيبە؟
 لىكۆلئىنە وەبىيكي سىحريم كردووه
 بۆ بەختە وەرى حەتمى
 ھەموو جارى كە كەلەشىرى باشور دەخوئىنى
 سالاوى لىي بىي
 ناخ شەھوەتم بۆ نامىنىتتە وە
 چونكە ئەو ئەمىرى منى گرتە دەست
 سىحر كۆنترۆلى كردووم و
 ھەموو ھەولتيكى رەواندە وە
 ئەى وەرزوكان. ئەى كۆشكە كان
 سەعاتى راكردن ھاوارتە لەمن!
 سەعاتى مەرگى منە
 ئەى وەرزه كان. ئەى كۆشكە كان!

ھەموو ئەوانە رابردن، ئەمپۆكە فيرى سالاوى
 جوانى بووم.

مەھال

ناخ بۆ ژيانى منداليم، ئەو رېنگايەى لە ھەموو
 لايەكە وە بۆى دەچن، سەنگىنە بەسەر سروشستە وە،

پاڪناختره له به خيترين سوالڪر ، شانازي به ڇوي
دهڪات سه بارهت به وهى له نيشتمان و هاوه لان پوت
بوتوهه، وای نه م ڙيانه چند گه مڙه له. هر نه مڙو
دهر کم به وه کرد!

- من له سر هق بووم سه بارهت به قيزه ونکردم
له وقه ومهى كه هليڪ له دست نادن بؤ ماچ و
باوهش پياکردن، بوونه ته مشه ڇور به سر پاكي و
گه شي تي ڙنه کانان، نه وانه ي نه مڙو كه نه وانه
له گه لماندا كه متر ريڪه وتنيان هيه.

من له سر هق بووم سه بارهت به هه موو
رقيونه وه کانم ماده مه كي: من رامکرد!
تيا من رامکردوه.
ليگه پرين با بوتان رافه كه م.

دويني، هه ناسه ي ساردم هه لده كيشا: (واي كه
تيمه تاپوره يي له مه لعونه كاني دونياين، من
زه ماننيكي دريڙه له زومره ي نه وانم. هه موويان
دهناسم. هه ريهك له تيمه نه وي ديڪه دناسي، هه ريهك
له تيمه ڇوي له ويتر به دورور ده گري. هه موومان

نه‌شاره‌زاین له‌خۆشه‌ویستی ، به‌لام به‌ئه‌ده‌بین:
 په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ خه‌ڵکانی دیکه‌ گه‌ردی له‌سه‌ر نیه
 ئایا ئه‌وه‌ شتی ده‌ورۆژینی؟ خه‌ڵک، بازرگانان،
 خورته‌کان- له‌کمی شه‌رمه‌زاریمان پێوه‌نیه- به‌لام
 پالاره‌یه‌ک له‌ هه‌لبژارده‌ین، چۆن پێشوازیان ده‌کهن؟
 چهند جه‌فا کار و دل‌خۆش لێره‌ هه‌ن، هه‌لبژاردی
 قولابی هه‌ن، مادامه‌کی نزیکبوونه‌وه له‌وانه‌ پێویستی
 به‌ جه‌ساره‌ت و زه‌لیل بوون هه‌یه، ته‌نها ئه‌وان
 هه‌لبژارده‌ن، ئه‌وان له‌وانه‌ین، که به‌ره‌کته‌ ده‌به‌خشن.

ئیستیکه‌ دوو دره‌می حیکمه‌تم بۆ گه‌رپایه‌وه،
 ئه‌وه‌ ئه‌وه‌نده‌ درێژ ناخایانی- سه‌رچاوه‌ی
 ماندوو‌بوونی من ئه‌ویه‌ که له‌ رۆژاوا ده‌ژین من
 ئیستا که واده‌بینم که پێشتر بۆی نه‌چوو‌بووم، له
 زۆنگاوه‌کانی خۆره‌لات، ئه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌نیه‌ که من
 وام با‌وه‌ره‌ پونا‌هی پیس بووه، قابله‌که‌ هه‌له‌یه‌تی،
 بزاقه‌که‌ له‌ری لایداوه...باشه، ئه‌وه‌تا زه‌ینم به
 پیله‌کردنه‌وه داوا ده‌کا که ئه‌مری په‌ره‌سه‌ندنه‌ توندو
 تیژه‌کان هه‌م‌روی بگه‌ڕێته‌ ده‌ست، که له‌و کاته‌ی که
 رۆژه‌لات دا‌رما‌وه‌ رۆحی وه‌به‌ره‌اتوو، زه‌ینی من
 زۆر به‌ تاسوقه‌وه‌یه، ها ئه‌وه‌ هه‌ردوو دره‌م له

حیکمەت تەوا بوو! - رۆح زالمیکەو دەیهوی هەر لە
رۆژاوا بێنمەو دەبی هەناسە ی بگرم تا ئەو شوینە ی
کە دەمەوی کۆتاییم دی.

تاجە گۆلی شەهیدان و پوناھی هونەر، شانازی
داهینەران و شەوتی تاراجکەرانی ناردە دۆزەخ،
گەر پامەو پۆژەهلات بەرەو یە کەم حیکمەتی ئەبەدی.
- بەلام وا بەدیاردە کەوی کە ئەو خەونە تەمبەل
و خاوە!

لەگەڵ ئەو هەش دلی خۆم بە لەزەتی سەرسورانی
شەقاوی چاخ خۆش نەکردوو.

- ئایا بەراستی هیچ نازاری لە ئارادا نیە، هەر
لە کاتی راگەیانندی ئەو عیلمە، مەسیحیەت، مەرۆڤ
یاری بەخۆی دەکا، بۆخۆی ئەو شتانە دەسەلمینی دەکا
کە پێویستیان بە سەلماندن نییە، لەزەت لە دووبارە
بوونەوی ئەو سەلماندنە وەر دەگری، تەنھا ئاوا دەژی؟
ئازادانیکێ ناسکی گەمژەل، ئەو هەش سەرچاوە ی
قولابکاری و زەلالەتی منە، لەوانە یە سروشت وەرپەسی
بگری تە دەست، لەوانە یە! (برودوم) لەگەڵ مەسیح لە
دایک بوو.

ئايا له بهر ئه وه نيه كه ئيمه تهم ده چينين، ئيمه
له گه له سه زايي دا - تا - هه لده لوشين، ئه ي له باره ي
مه ي، توتن، جه هل و قوربانيدان! ئايا هه موو ئه و
شتانه له حيكه مه تي رۆژه لات غه ريبن - يه كه مين
پيگه - ؟ دونياييكي هاوچه رخان بو چيه ماده مه كي
ژه هريكي وا داده هينري!

كاهينه كان ده لين، تيگه يشتين، به لام مه به ست
به هه شتي عه دنه . له ميژروي گه لاني رۆژه لات! شتي
نادۆزيه وه به كه لكت بيت . ئه وه ش هه قه ئه مه يان
به هه شتيكه نه مده ويست، ته هاره تي پيشينان چ
سو ديكي بو من هه يه .

فهيله سوفه كاني ده لين: دونيا عومري نيه، ئه وه ي
له ئارادايه ئه وه يه كه مرؤفايه تي ده گوازيته وه، تو
له رۆزاوي، به لام تو ئازادي كه له و رۆژه لات هه دا
بيتكه گه ره كته . هه رچه ند قه ديم بيت. به لكو تيا
سه قامگير ده بيت، نه كه ن ته سليمي ژيركه وتن بن،
ئه ي فهيله سوفه كان ئيوه له ناخي رۆزاوان.

ناگاداربه .. ئەى زەينم، لەپيناو پرزگارىدا دوور بە
لەتەگبىرى دژوار، زەندى خو داچنە، بەداخەوہ بو
سستى ھەنگاوى زانست!

بەلام تىبىنى دەكەم كە زەينم شەوزىكرى
كردووه.

ئەگەر ئەو لەو ساتەدا بەبىدارى مابوايەوہ، ئەوہ
دواى كەمىكى دىكە دەگەيشتىنە ھەقىقەت، كە
لەوانەيە خو و فرىشتە گرياوہ كانى بەدەورمانەوہ
بسورپىنەوہ!...

ئەگەر تا ئەوساتە بەبىدارى مابوايەوہ ئەوہ
تەسليم نەدەبووہ.. ھەر لە زەمانىكى زۆر دوروہ ئەو
ئالودە دژوارانە، ئەگەر ھەميشە بىداربوايە، كەواتە
لەناو دەرباى ھىكمەتدا مەلەم دەكرد
واى لەم سەفایە!سەفا!

ھەر ئەو ساتەيە لە بىدارى كە دیدگای سەفای پى
بەخشىم

- بەرۆح دەگەيتە خوا

بەختىكى خەوالو!

تروسکه

کاری مرۆیی! ئەو تەقینەو دیە کە بۆ ماو دیە ک
شەوی تارم پرووناک دەکاتەو.

(هیچ شتی بێ هودەیی نییە: بەرەو زانست،
بەرەو پێشەو! کاهینی هاوچەرخ ئاوا بانگەشە
دەکات... واتە هەموو خەلک... لەگەڵ ئەو شدا
تەرمی شەپاوی و تەمبەلەکان بەسەر سینەیی ئەوانی
دیگەدا کەوتوون، ئاخ پەلەکەن تۆزێ یارمەتیم بدەن،
لەوی بە نێو تاریکیدا تۆبەیی ئەبەدی چاوەروانمان
دەکات... ئایا لە دەستی بدەین؟)

— دەتوانم چی بکەم؟ شارەزای کاربووم،
هەنگاوێکی زانستیش لەسەر خۆن، لەسەر خۆن،
بەلام نوێژ رادەکا و پرووناھی زەنایەتی، ئەو هیان چاک
دەزانم ئەو هیان کاریکی ئاسانەو قەرچەیی گەرمایە،
دەبا لە من گەرپین ئەرکی خۆم هەییە وەکو زۆر کەس
شانازی بەخۆم دەکەم بە وەلانانی.

— ژیا ئم کلۆل بوو، دەی وەرن! با خۆمان سست و
گێل بین، وای لە خۆمان! ئینجا بە فەشە دەژین و

خهون به شهوقی ترسناک و دونیای گهش ده‌بینین،
سه‌رکیشی ده‌که‌ین، لیپۆکه‌کان و سوالکه‌ران و
هونه‌رمه‌ندان، پښگره‌کان هه‌موو یه‌کتري ورد و خاش
ده‌که‌ین به‌ده‌ووری رووکاره‌کانی که‌ون! به‌سه‌ر
بالینگانی نه‌خۆشیه‌وه، بوخوریکی بۆنداری به‌هه‌یتم بۆ
هاته‌وه، پاسه‌وانی چاکه‌ی موقه‌ده‌سه، کورسی دان
پیانان، شه‌هید.

من له‌وه‌دا ده‌بینم که له مندالیدا خراب په‌روه‌رده
کراوم، پاشان چی؟ ئایا له بیستدا برۆم که له عومری
بیستدا خه‌لکی دیکه ده‌رۆن.

نه‌خه‌یر... نه‌خه‌یر! من ئیمپۆکه‌ توپه‌وه سه‌رکیشم
له مه‌رگ! کاره‌که ئاسانتره له‌وه‌ی که‌ریاتم پیی پازی
بی، خیانته‌تی من له دونیا وای ده‌کات، که بیته
ئازاریکی کورت خایه‌ن. له دوا ساته‌کان... چه‌پ و
پاست تاراج ده‌که‌م.

— ناخ —

به‌مه‌... ته‌ی نه‌فسی ئازیز و په‌رپوتم، ته‌به‌دییه‌ت
به‌خه‌سار ناده‌ین!

سپیدە

تایا پرووی نەداوہ کہ رۆژی لە رۆژان من کورپیکى
قۆز و ھەمیشە لە ریزی پێشەوہ دابووم، سیرەتى
مەزنى خۆی بەسەر چەند لاپەرەيەکی زێریندا دێر بەند
کردبى، بەختى زۆر بووبى! باشە چ خراپەيەکم کردوہ
و چ ھەلەيەکم ئەنجامداوہ، ئاوا بەم جۆرە موستەھەقى
گلانى ئیستەجم. ئەى ئەو کەسانەى دەلێن کە ئاژەلان
فرمیسکی کارەساتییان لە گلینە دیتە خواروہ،
ھەندى نەخۆش تووشى ناتومیدی دین و مردووہکان
بە خەونان وەپس دەبن، ھەول دەن چیرۆکی پمان و
خەوتنم بگێرنەوہ، بەلام من باشتر لە سوالکەرى نازانم
گوزارشت بکەم کە ورتەورتى تەواو نابى، خودایە،
ئەى مەرہەم، چیتەر ناتوانم قسە بکەم!

به‌وهی که وام باوهره ئه‌مپروکه چیرۆکی دۆزه‌خی
خۆم ته‌واو کردووه، به‌راستی دۆزه‌خ بوو، دۆزه‌خی
قه‌دیم، ئه‌و دۆزه‌خه‌ی به‌نی مرۆف ده‌رگا‌کانی کرده‌وه.

له‌خودی بیابان بو‌خودی شه‌و، هه‌میشه‌چاوی
کز به‌سه‌ر ئه‌ستیره‌ی زیویندا ده‌بیته‌وه، بی‌ئوه‌ی
پاشاکان ژیا‌نی خۆیان پێوه‌هه‌لده‌نه‌وه، هه‌رسی‌ئه‌و
مه‌جوسه‌. - دل و رۆح و زه‌ین - ئاخ‌که‌ی شاد ده‌بین
تا ئاهه‌نگی سازکه‌ین؟ له‌پشت چه‌قین و
گردۆلکه‌کانه‌وه به‌له‌دایکبوونی کاری تازهو
حیکمه‌تی تازه، به‌به‌زینی زالم و ئیبله‌سه‌کان، به
کو‌تایی هاتنی قسه‌ی قۆر، له‌سه‌ر زه‌ویدا، به‌ر له
هه‌موان ئاهه‌نگ بگێرین- به‌بو‌نه‌ی جه‌ژنی له‌دایک
بوونی زه‌وی؟

بالۆره‌ی ئاسمانه‌کان، پێشکه‌وتنی گه‌له‌کان، ئیمه‌ی
کو‌یله‌کان، نابێ‌نه‌فرت له‌ژیا‌ن بکه‌ین.

مالاوايى

نايا پاييز هاتووه! به لّام بۆچى داخى خۆره تاوى
ته بهدى ده خۆين، مادامه كى ئيمه له رينگه كى كه شف
كردنى ئه و ده ركه وته گه شهى خوداوه ندييهين، - دوور
له وانهى كه له كۆتايى وهرزه كانه وه ده مرن.

پاييز... به له مه كهى پيشانمان له ناوه ندى ته مى
وه ستاودا به ره و به نده رى شه قا لاده دا، ئه و شاره
فراوانهى كه ئاسمانىكى هه يه به ئاگر و چلپاو پيس
بووه، ئاخ جلوبه رگى و نچرونچر، نانى ته پر به باران و
شه راب و هه زاران له و شه وقه ي كه له خاچى داوم،
به لّام هيج كۆتاييه ك نيه بۆ ئه و ديوه ي شاي مه لايين
پۆخ و جه سته ي مردوو، كه له رۆژى قيامه تا
پرسيارى ليده كرى! ده گه ريمه وه و خۆم ده بينم پيستم

به سیان و تاعوون خوراوه، کرمیش له ناو سهرو بن
ههنگلم دهلهوهپړی له گهل کرمی گه وره تر له دلما که
له میانی دوو نادیاردا دریژ بوته وه هیچ عومریکیان
نییه و هیچ سۆزیکیان نییه. له وانه بوو به وه بمرم ، وای
له م هیلاکییه،

له کلۆلیان موچرکم به له ش دادی.

له زستان ده ترسم چونکه وهرزی حه سانه وپیه دا.

- جار جاره له ئاسماندا هه ندی که نار ده بینم
کوژیایان نییه، تژی نه ته وه سپیه دلخۆشه کانه،
له سهرووی خۆشه وه که شتی یه کی زی پینی گه وره
ده بینم، به یداخه رهنگاو رهنگه که ی له گهل شنهی
سپیده دا ده له ریته وه. که جهژن و تاجه گولینه و هه موو
دراماتیکی دا هینرا و هه ول ده دن گولی تازه و
ئه ستیره ی تازه و جهسته ی تازه و زمانی تازه به ره هم
بهینن. وام حسیب کرد که من برستی تازه و ده دست
هیناوه، ، نیستی پیویسته له سهرم که من خه یال و
یادگاریه کانی خۆم له گۆرنیم، شانازی شاعیر و
حه کایه تخوانی که ره شه با په رش و بلاوی ده کاته وه.

من، منم وام دانا که عه پراف و فریشتهم، من
له هه موو ده ستوری په وشت بوراوم، ها شه وه من
که و تمه سهر زه وی و ئه رکیک له به رده مایه هه ولی بۆ
ده ده م، هه روه ها واقیعیکی دژاواره و ده بی له
باوه شی بگرم! جوتیار!

ئایا فیل له خۆم بکه م؟ ئایا له گه له مو حیه تدا
له بیین ده چم؟
باوایی، داوای لیبوردن ده که م که به زه لاله ت قوتی
گرتوه، وهرن .

به لام هیچ ده ستیکی دۆست نیه! له کی داوای
یارمه تی بکه م؟
به ئی سه رده می تازه لانی که م زۆر توندو تۆله

ده توانم بلیم من سه رکه وتنم به ده ست هی ناوه،
چی په چیری ددان، نیله نیلی ئاگر، هه نسکی ساردی
قیزه وهن هیورده بنه وه، یادگاره قیزه وه نه کان هه موویان
له بیین چوون، هه سه رته کانی کۆتاییم خوران و له بیین
چوون، ئی سه رده ییم سه به اریه ت به سوال که رو ریگرو
هاورپیکانی مه رگ و پاشکه وتوه کان - له هه موو

جوړی - هدی مه لعونینه، چ دهبی نه گهر توله تان لی
بکه مه وه.

دهبی نیمه هه موو هاوچه رخانه بین.

هیچ به سته یهک نییه، دها خومان به وه بگرینه وه
که وه ده ستمان هیئاوه، شه ویکی دژواره. خوینی
وشک، جگه له و دره خته کریته، به سهر پوخسارمه وه
دوکله ده کات نهک دواوه م.. به لی جهنگی نه فس له
جهنگی مرؤف که متر نییه له رووی وه حشه ته وه؟ به لام
بینینی عدالت به ته نها چژی خودایه.

نیمه هیشتاکه له نیواره یین.. دها هه موو
نه فخره کانی هیژ و غه ریبه حه قیقی له کاتی شه فخره
وه رگرین، به چه که وه، به سه بریکی داگیرساو ده چینه
ناو شاره گهش و کراوه کان.

پیویستی چیم به ده سستی دؤستی هه یه؟
خه سله تیکی مه زنه، له توانامدا هه یه به شه وقه
دروژن و کؤنینه کان پیبکه نم.. شه و ژن ومیرده دروژنانه
شهرمه زار بکه م، له وی دؤزخی ژنانه بینی؟

- نیستہ مہودام دہبی کہ حقیقت بہ رُوح و
جہستہ وہ بکہم بہ مولکی خوّم.

تہبریل - ۱۸۷۳

- رامبو له ۱۸۵۴ له شارلفیل ی فەرهنسی له دایک بووه.
- له ۱۸۷۳ به ته واری له نه ده بیات داپراوه .
- له ۱۸۷۸ چوته قویرس پاشان چوته نه سکه نده ریه و عه دهن و گه لی وولاتی دیکه.
- له سالی ۱۸۹۱ له تمه نی سی و حهوت سالییدا کوچی دواپی کردوه.
- ژیانی نه و شاعیره پر بووه له سه رکیشی و کوچ و رووداو، شيعره کانیشی رهنگدانه وهی ژیانی خوئی بووه، شيعر لای نه وتوماری تایبه تی خه ونه کانی بووه، زمانى شيعری نه و له گه ل حه واس تی که ل به یه کده بوون، ره مزیه ت به شیکى گرینگی شيعره کانی بووه.
- وه رژیک له دوزه خ — وه رگیپانی ره مسیس پیوان.